

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 177

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 martie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 229 din 19 februarie 2009 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	2-3	152. — Ordin al președintelui Institutului Național de Statistică pentru stabilirea Metodologiei cercetării statistice privind cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică colective	8-11
Decizia nr. 243 din 19 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	3-4	276. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea înființării Comisiei naționale pentru elaborarea ghidurilor de practică medicală și a responsabililor pentru acestea.....	12
Decizia nr. 275 din 24 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 431 alin. 1 și alin. 12, precum și ale art. 437 alin. 1 din Codul de procedură penală	4-5	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
151. — Ordin al președintelui Institutului Național de Statistică pentru stabilirea Metodologiei cercetării statistice privind călătoriile internaționale înregistrate la frontierele României	6-7	Decizia nr. 36 din 22 septembrie 2008	13-14
		Decizia nr. 37 din 22 septembrie 2008	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 229

din 19 februarie 2009

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „BICAPA” — S.A. din Brașov într-o cauză având ca obiect o cerere de deschidere a procedurii insolvenței.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 134/43/2008, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „BICAPA” — S.A. din Brașov într-o cauză având ca obiect o cerere de deschidere a procedurii insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței încalcă dispozițiile art. 24 și 53 din Constituție, precum și pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pentru că citarea părților prin Buletinul procedurilor de insolvență aduce atingere dreptului debitorului de a-și forma apărarea corespunzător și în termen rezonabil, deoarece, în cadrul unui proces rezonabil, actele procedurale trebuie aduse la cunoștința părților prin publicitate individuală. Potrivit art. 6 din Convenție, prin publicitatea procedurii se realizează transparența justiției.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, având următorul cuprins: *„(3) Recursul va fi judecat de completuri specializate, în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel. Citarea părților se face prin Buletinul procedurilor de insolvență, în vederea soluționării recursului, se trimit la curtea de apel, în copie certificată de greșierul-șef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic. În cazul în care instanța de recurs consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate să le depună în copie certificată.”*

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este lovită de o cauză de inadmisibilitate. Astfel, dispozițiile de lege criticate pentru neconstituționalitate au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 173/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2008, și au următorul conținut:

— Art. I: **„4. La articolul 8, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: «(3) Recursul va fi judecat de completuri specializate, în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel. Citarea părților în recurs se face potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. În vederea soluționării recursului, se trimit la curtea de apel, în copie certificată de greșierul-șef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic. În cazul în care instanța de recurs consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate să le depună în copie certificată.»”**

În practica sa jurisdicțională Curtea a statuat în mod constant că, atunci când, după ridicarea excepției de neconstituționalitate, dispoziția legală a fost modificată, excepția poate să fie examinată dacă textul de lege, în noua sa redactare, conservă reglementarea inițială. Curtea constată însă că textul de lege criticat nu mai prevede că, în vederea soluționării recursului, citarea părților se face prin Buletinul procedurilor de insolvență, ci că citarea se face potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. În această situație, ținând seama de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea Constituțională soluționează excepții de neconstituționalitate ce vizează, printre altele, dispoziții de lege în vigoare, urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „BICAPA” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 134/43/2008 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 243

din 19 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de George Daniel Subțirelu în Dosarul nr. 29.680/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosar, autorul excepției a depus o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată, justificată de motive medicale.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune acordării unui nou termen.

Curtea, deliberând asupra cererii formulate, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, dispune respingerea cererii formulate.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 29.680/3/2008, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții**

Constituționale, excepție ridicată de George Daniel Subțirelu în dosarul de mai sus având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că din cauza reglementărilor legale criticate nicio persoană nu se poate adresa direct Curții Constituționale pentru apărarea drepturilor sale constituționale încălcate prin legi sau ordonanțe, ci doar mijlocit, prin intermediul instanței de judecată. Or, de vreme ce Constituția României, în art. 146, nu prevede condiția potrivit căreia numai instanțele pot sesiza Curtea Constituțională, o astfel de reglementare contravine dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 21 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (1) și ale art. 146 lit. d) din Legea fundamentală, precum și celor ale art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă opinează că mecanismul reglementat de art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale nu este de natură a restrânge accesul cetățeanului la instanța de contencios constituțional.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, cu următorul conținut:

„(4) Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de George Daniel Subțirelu în Dosarul nr. 29.680/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 275

din 24 februarie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 431 alin. 1 și alin. 12,
precum și ale art. 437 alin. 1 din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 431 alin. 1 și alin. 12, precum și ale art. 437 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sabo V. Adrian în Dosarul nr. 1.534/182/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 17 februarie 2009, în prezența reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 24 februarie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.534/182/2008, **Tribunalul Maramureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 431 alin. 1 și alin. 12, precum și ale art. 437 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sabo V. Adrian.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece forma actuală a Codului de procedură penală nu prevede niciun text expres în temeiul căruia persoana față de care se ia măsura obligării la tratament medical să poată cere instanței revocarea acesteia, existând astfel un regim discriminator, având în vedere că persoana față de care s-a luat măsura internării medicale poate cere instanței încetarea măsurii. Astfel, în cazul obligării la tratament medical, pentru înlocuirea tratamentului sau internarea medicală, sesizarea instanței se face doar de către unitatea medicală. Instanța are fie opțiunea de a obliga la internarea medicală, fie de a înlocui tratamentul medical, fără a avea abilitatea de a revoca măsura,

iar această opțiune limitată reprezintă o atingere a dreptului persoanei la integritate fizică și sănătate.

Tribunalul Maramureș — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Arată că prevederile art. 437 din Codul de procedură penală, în forma actuală, aduc atingere drepturilor fundamentale prevăzute de art. 16 din Constituție, deoarece, recunoscând prin art. 434 alin. 2 din Codul de procedură penală dreptul persoanei față de care s-a luat măsura internării medicale de a cere încetarea măsurii, în contradicție cu regimul juridic stabilit în cazul obligării la tratament medical, se creează o discriminare evidentă. De asemenea, recunoașterea dreptului doar al unității medicale de a sesiza instanța de judecată și condiționarea procedurii prevăzute de art. 431 din Codul de procedură penală doar de împrejurarea „primirii comunicării” reprezintă o încălcare a dreptului constituțional ce permite accesul direct la justiție. Totodată, se apreciază că opțiunea limitată a instanței, conform art. 431 alin. 12 din Codul de procedură penală, în sensul de a dispune fie doar înlocuirea tratamentului medical, fie internarea medicală, și nu revocarea, reprezintă o atingere a dreptului persoanei la integritate fizică și sănătate, prin menținerea unei măsuri de siguranță care, la un moment dat, nu se mai impune.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, deoarece nu aduc atingere normelor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 431 alin. 1 și alin. 12, precum și ale art. 437 alin. 1 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 431 alin. 1 și alin. 12: „*Primind comunicarea, instanța de executare sau instanța prevăzută în art. 430 alin. 2 dispune*

efectuarea unui raport medico-legal cu privire la starea de sănătate a persoanei față de care este luată măsura de siguranță.”;

După primirea raportului medico-legal și a concluziilor medicului specialist prevăzut în alin. 11, instanța ascultă concluziile procurorului, ale persoanei față de care este luată măsura de siguranță și apărătorului acesteia, precum și ale expertului și medicului specialist, atunci când consideră necesar, dispunând fie înlocuirea tratamentului, fie internarea medicală.”;

— Art. 437 alin. 1: „*Persoana cu privire la care s-a luat una dintre măsurile prevăzute în art. 115 și 116 din Codul penal poate cere instanței corespunzătoare în grad instanței de executare în a cărei circumscripție locuiește, revocarea măsurii, când temeiurile care au impus luarea acesteia au încetat.*”

În susținerea excepției se invocă art. 16, art. 21 și art. 22 privind egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și, respectiv, dreptul la viață și la integritate fizică și psihică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că motivarea autorului vizează, în esență, o omisiune de reglementare, acesta arătând că normele criticate nu prevăd posibilitatea revocării măsurii de siguranță a obligării la tratament medical. Astfel, se susține că art. 437 alin. 1 din Codul de procedură penală prevede posibilitatea revocării numai a măsurilor de siguranță prevăzute la art. 115 și art. 116 din Codul penal — *Interzicerea unei funcții sau profesii, respectiv Interzicerea de a se afla în anumite localități*, iar nu și a măsurii de siguranță constând în *Obligarea la tratament medical*. De asemenea, din compararea regimului juridic al măsurii de siguranță a *Internării medicale* cu cea a *Obligării la tratament medical*, se deduce că dacă, în ceea ce privește prima dintre acestea, Codul de procedură penală prevede posibilitatea persoanei internate de a cere încetarea sau înlocuirea măsurii (art. 434 alin. 2 din Codul de procedură penală), în cazul celei de-a doua niciun text din același cod nu stabilește expres posibilitatea de a se solicita revocarea sa. Această situație este, în opinia autorului excepției, discriminatorie și încalcă dispozițiile constituționale invocate.

Asemenea critici nu pot fi reținute, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne. Tot astfel, examinarea criticii de neconstituționalitate având ca obiect omisiuni legislative excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță „*numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 431 alin. 1 și alin. 12, precum și ale art. 437 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sabo V. Adrian în Dosarul nr. 1.534/182/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ

ORDIN

pentru stabilirea Metodologiei cercetării statistice privind călătoriile internaționale înregistrate la frontierele României

În temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii oficiale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 957/2005 privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Comitetului de avizare metodologică nr. 1/2009,

președintele Institutului Național de Statistică emite următorul ordin:

Art. 1. — Obiectul prezentului ordin îl reprezintă stabilirea Metodologiei cercetării statistice privind călătoriile internaționale înregistrate la frontierele României.

Art. 2. — Metodologia menționată la art. 1 este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Institutul Național de Statistică va asigura actualizarea metodologiei în funcție de legislația europeană.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin va fi pus în aplicare de către compartimentul de specialitate din cadrul Institutului Național de Statistică.

(2) Prevederile prezentului ordin devin obligatorii pentru statistica oficială din România.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Institutului Național de Statistică,
Vergil Voineagu

București, 24 februarie 2009.
Nr. 151.

ANEXĂ

METODOLOGIA CERCETĂRII STATISTICE privind călătoriile internaționale la frontierele României

1. Cadrul general

1.1. Obiectivele cercetării statistice

Informațiile statistice referitoare la călătoriile internaționale înregistrate la frontierele României sunt utilizate pentru lucrări de analiză și prognoză privind activitatea de turism, de către Ministerul Turismului, Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Turism, societăți cu activitate de turism și alte instituții.

Cercetarea statistică privind călătoriile internaționale înregistrate la frontierele României are următoarele obiective:

- culegerea de date lunare privind călătoriile internaționale înregistrate la frontierele României;
- obținerea unor statistici de calitate referitoare la călătoriile internaționale înregistrate la frontierele României;
- valorificarea rezultatelor cercetării statistice prin publicații în acest domeniu.

1.2. Cadrul legal

Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 151/2009 pentru stabilirea Metodologiei cercetării statistice privind călătoriile internaționale înregistrate la frontierele României

1.3. Concepte și definiții

Turismul cuprinde activitățile desfășurate de persoane în cursul călătoriilor și șederilor lor în afara mediului lor obișnuit — reședinței obișnuite — pentru o perioadă neîntreruptă care să nu depășească un an, în scopuri de odihnă, pentru afaceri,

vizitarea prietenilor și a rudelor, tratament medical, în scopuri religioase ori în scopul realizării unor pelerinaje.

Formele de turism:

- a) turismul intern: rezidenții unei țări date care călătoresc numai în interiorul acestei țări;
- b) turismul receptor: nerezidenții care călătoresc în țara dată;
- c) turismul emitor: rezidenții unei țări date care călătoresc în alte țări.

Cele 3 forme de bază ale turismului enunțate anterior pot fi asociate și se obțin următoarele categorii de turism:

- turismul interior, care regroupează turismul intern și turismul receptor;
- turismul național, care reprezintă turismul intern și turismul emitor;
- turismul internațional, care reprezintă turismul receptor și turismul emitor.

Pentru scopuri ale statisticilor de turism și în acord cu modalitățile de bază ale turismului, vizitatorii pot fi clasificați astfel:

- a) vizitatori internaționali: — turiști;
— excursioniști — vizitatori de o zi;
- b) vizitatori interni: — turiști;
— excursioniști — vizitatori de o zi.

Termenul *vizitator internațional* desemnează orice persoană care se deplasează într-o țară, alta decât cea în care aceasta își

are rezidența obișnuită, pentru o perioadă mai mică de 12 luni, și al cărei motiv principal al vizitei este altul decât acela de a exercita o activitate remunerată în țara vizitată.

Vizitatorii internaționali includ:

— turiștii, care reprezintă vizitatorii care petrec cel puțin o noapte într-o structură turistică de găzduire colectivă sau privată în țara vizitată;

— excursioniștii —vizitatorii de o zi care reprezintă vizitatorii care nu petrec cel puțin o noapte într-o structură turistică de găzduire colectivă sau privată în țara vizitată.

Termenul *vizitator intern* desemnează orice persoană care se deplasează, pentru o perioadă mai mică de 12 luni, într-un loc situat în țara sa de reședință, dar altul decât acela care corespunde mediului obișnuit al său, și al cărei motiv principal al vizitei este altul decât acela de a exercita o activitate remunerată în locul vizitat.

În scopuri statistice, sintagma *vizitator intern de o zi — excursionist intern* desemnează un vizitator intern care nu petrece cel puțin o noapte într-o structură turistică colectivă sau privată, în locul vizitat.

Pentru scopuri ale statisticilor de turism internațional, o persoană este rezidentă într-o țară, dacă:

a) persoana a locuit în țara respectivă cea mai mare parte a anului scurs — 12 luni; sau

b) persoana a locuit în acea țară o perioadă mai mică de 12 luni, dar are intenția să se reîntoarcă în cele 12 luni care urmează pentru a trăi acolo.

2. Descrierea cercetării statistice

2.1. Sfera de cuprindere

Este cercetată activitatea turistică ce traversează frontierele României, respectiv sosirile vizitatorilor străini în România și plecările vizitatorilor români în străinătate. Această cercetare statistică este exhaustivă.

2.2. Clasificări și nomenclatoare utilizate

Sunt utilizate pentru realizarea cercetării statistice următoarele nomenclatoare: pe țări, pe puncte de frontieră de intrare/ieșire din țară, pe mijloace de transport.

2.3. Principalele variabile studiate

Din informațiile obținute de la Ministerul Administrației și Internelor — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră se obțin următorii indicatori statistici:

— numărul sosirilor vizitatorilor străini în România, pe țări de origine, puncte de frontieră de intrare în țară și mijloace de transport utilizate;

— numărul plecărilor vizitatorilor români în străinătate, pe puncte de frontieră de ieșire din țară și mijloace de transport utilizate.

Sosiri reprezintă unitatea de măsură pentru vizitatorii străini înregistrați la intrarea în țară. *Plecări* reprezintă unitatea de măsură pentru vizitatorii români care călătoresc în străinătate, înregistrați la ieșirea din țară.

Numărul de sosiri sau plecări ale vizitatorilor este diferit de numărul persoanelor care intră, respectiv ies din țară. Aceeași persoană din străinătate poate realiza mai multe călătorii în țară, în perioada respectivă, fiind înregistrată de fiecare dată ca o nouă sosire.

În același mod se procedează la plecările vizitatorilor români în străinătate.

Categoriile următoare de călătorii sunt excluse din sosirile și plecările vizitatorilor internaționali:

— imigranții și emigranții;

— diplomații, reprezentanții consulari și membrii forțelor armate, când se deplasează spre/dinspre locul unde trebuie să își exercite misiunea într-o țară;

— refugiații și nomazii.

Țara de origine a vizitatorilor internaționali se stabilește după cetățenia înscrisă în pașaportul vizitatorului.

3. Organizarea culegerii și prelucrarea datelor

3.1. Metoda de înregistrare

Datele sunt obținute din surse administrative, respectiv Ministerul Administrației și Internelor — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

3.2. Perioada de referință și de înregistrare

Perioada de referință pentru care se înregistrează datele statistice este luna.

Perioada de înregistrare: datele se obțin de la Ministerul Administrației și Internelor în a 10-a zi de la expirarea lunii analizate.

3.3. Prelucrarea datelor

Datele obținute lunar pe dischetă de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră sunt prelucrate lunar și trimestrial, folosind programele informatice realizate de Institutul Național de Statistică.

4. Prezentarea și utilizarea rezultatelor cercetării statistice

4.1. Principalii indicatori utilizați

Sosirile vizitatorilor străini în România, pe țări de origine, mijloace de transport utilizate și puncte de frontieră de intrare în țară

Plecările vizitatorilor români în străinătate, pe mijloace de transport utilizate și puncte de frontieră de ieșire din țară

4.2. Forme de prezentare a rezultatelor

Datele statistice referitoare la turismul internațional al României se diseminează în publicațiile și la termenele stabilite anual prin Programul statistic anual.

Datele referitoare la sosirile vizitatorilor străini, pe țări de origine și mijloace de transport utilizate, precum și cele referitoare la plecările vizitatorilor români în străinătate, pe mijloace de transport utilizate, sunt diseminate în Buletinul statistic lunar.

Informațiile statistice diseminate în Buletinul statistic lunar, împreună cu cele referitoare la sosirile vizitatorilor străini, pe puncte de frontieră de intrare în țară, precum și cele referitoare la plecările vizitatorilor români în străinătate, pe puncte de frontieră de ieșire din țară, se diseminează trimestrial în publicația statistică „Călătoriile internaționale înregistrate la frontierele României”.

Informațiile statistice referitoare la turismul internațional al României se mai diseminează în următoarele publicații: „Informații statistice operative” — seria „Turism” — trimestrial, breviarul statistic „Turismul României”, capitolul „Turism”, din Anuarul statistic al României, „România în cifre” — breviar statistic.

GUVERNUL ROMÂNIEI
INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ

ORDIN
pentru stabilirea Metodologiei cercetării statistice
privind cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică colective

În temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii oficiale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 957/2005 privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Comitetului de avizare metodologică nr. 1/2009,

președintele Institutului Național de Statistică emite următorul ordin:

Art. 1. — Obiectul prezentului ordin îl reprezintă stabilirea Metodologiei cercetării statistice privind cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică colective.

Art. 2. — Metodologia menționată la art. 1 este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Institutul Național de Statistică va asigura actualizarea metodologiei în funcție de legislația europeană.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin va fi pus în aplicare de către compartimentul de specialitate din cadrul Institutului Național de Statistică.

(2) Prevederile prezentului ordin devin obligatorii pentru statistica oficială din România.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Institutului Național de Statistică,
Vergil Voineagu

București, 24 februarie 2009.
Nr. 152.

ANEXĂ

METODOLOGIA CERCETĂRII STATISTICE
privind cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică colective

1. Cadrul general

1.1. Obiectivele cercetării statistice

Obiectivele cercetării statistice privind cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică colective sunt următoarele:

- culegerea de date trimestriale privind cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică colective din România, acestea reprezentând informații absolut necesare pentru realizarea contului-satelit de turism, precum și pentru întocmirea bilanșei de plăți;

- valorificarea rezultatelor cercetării statistice prin publicații în acest domeniu.

1.2. Cadrul legal

Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 152/2009 pentru stabilirea Metodologiei cercetării statistice privind cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică colective

1.3. Concepte și definiții

Turismul cuprinde activitățile desfășurate de persoane în cursul călătoriilor și șederilor lor în afara mediului lor obișnuit — reședinței obișnuite — pentru o perioadă neîntreruptă care să nu depășească un an, în scopuri de odihnă, pentru afaceri, vizitarea prietenilor și a rudelor, tratament medical, în scopuri religioase ori în scopul realizării unor pelerinaje.

Formele de turism:

a) turismul intern — rezidenții unei țări date care călătoresc numai în interiorul acestei țări;

b) turismul receptor — nerezidenții care călătoresc în țara dată;

c) turismul emitor — rezidenții unei țări date care călătoresc în alte țări.

Cele 3 forme de bază ale turismului enunțate anterior pot fi asociate și se obțin următoarele categorii de turism:

— turismul interior, care regroupează turismul intern și turismul receptor;

— turismul național, care reprezintă turismul intern și turismul emitor;

— turismul internațional, care reprezintă turismul receptor și turismul emitor.

Pentru scopuri ale statisticilor de turism și în acord cu modalitățile de bază ale turismului, vizitatorii pot fi clasificați astfel:

a) vizitatori internaționali: — turiști;

— excursioniști — vizitatori de o zi;

b) vizitatori interni: — turiști;

— excursioniști — vizitatori de o zi;

Termenul *vizitator internațional* desemnează orice persoană care se deplasează într-o țară, alta decât cea în care aceasta își are reședința obișnuită, pentru o perioadă mai mică de 12 luni și al cărei motiv principal al vizitei este altul decât acela de a exercita o activitate remunerată în țara vizitată.

Vizitatorii internaționali includ:

— turiștii, care reprezintă vizitatorii care petrec cel puțin o noapte într-o structură turistică de găzduire colectivă sau privată în țara vizitată;

— excursioniștii — vizitatorii de o zi, care reprezintă vizitatorii care nu petrec cel puțin o noapte într-o structură turistică de găzduire colectivă sau privată în țara vizitată.

Termenul *vizitator intern* desemnează orice persoană care se deplasează, pentru o perioadă mai mică de 12 luni, într-un loc situat în țara sa de reședință, altul decât acela care corespunde mediului obișnuit al său și al cărei motiv principal al vizitei este altul decât acela de a exercita o activitate remunerată în locul vizitat.

În scopuri statistice, sintagma *vizitator intern de o zi — excursionist intern* desemnează un vizitator intern care nu petrece cel puțin o noapte într-o structură turistică colectivă sau privată în locul vizitat.

Pentru scopuri statistice privind turismul internațional, o persoană este rezidentă într-o țară, dacă:

a) persoana a locuit în țara respectivă cea mai mare parte a anului scurs — 12 luni; sau

b) persoana a locuit în acea țară o perioadă de timp mai mică de 12 luni, dar are intenția să se reîntoarcă în cele 12 luni care urmează pentru a trăi acolo.

Țara de rezidență

O persoană este considerată rezidentă într-o țară dacă acea persoană a locuit în acea țară cea mai mare parte din ultimele 12 luni sau o perioadă mai scurtă și intenționează să locuiască în continuare în această țară în următoarele 12 luni.

Din punct de vedere turistic, toate persoanele care se deplasează în altă țară și intenționează să rămână acolo mai mult de un an sunt imediat asimilate celorlalți rezidenți din țara respectivă. Cetățenii având domiciliu în străinătate care se întorc pentru o vizită temporară în țara ai cărei cetățeni sunt se includ în categoria vizitatorilor nerezidenți. Cetățenia este indicată în pașaportul persoanei respective sau în alte documente de identificare, în timp ce țara de rezidență trebuie stabilită prin interviu sau dedusă, de exemplu, din adresa persoanei în cauză.

Prin *structură de cazare turistică* se înțelege orice construcție sau amenajare care furnizează în mod permanent ori sezonier serviciul de cazare și alte servicii specifice pentru turiști.

Structura de cazare turistică colectivă este acea structură care pune la dispoziția călătorilor camere sau spații, iar numărul de locuri pe care îl furnizează trebuie să fie mai mare decât un minimum specificat pentru grupuri de persoane mai numeroase decât o simplă familie; toate locurile structurii de primire trebuie să dispună de o administrație comercială comună, chiar dacă este o unitate nonprofit, cu scop nelucrativ.

2. Descrierea cercetării statistice

2.1. Sfera de cuprindere

Sfera de cuprindere a anchetei o constituie nerezidenții cazați în structurile de cazare turistică colective, cuprinse într-un eșantion reprezentativ la nivel de țară.

2.2. Clasificări și nomenclatoare utilizate

Pentru realizarea cercetării statistice privind cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică colective se utilizează următoarele clasificări și nomenclatoare:

— Clasificarea structurilor de primire turistică pe tipuri de structuri, stabilită de Ministerul Turismului;

— Nomenclatorul structurilor de cazare turistică colectivă, cuprinse în eșantionul cercetării statistice;

— Nomenclatorul de țări;

— Nomenclatorul de valute și cel al cursurilor valutare aferente perioadei în care se face culegerea datelor pe teren;

— Nomenclatorul SIRUTA pentru localități și județe;

— codurile fiscale ale structurilor de cazare turistică.

2.3. Principalele variabile studiate și chestionarul cercetării statistice

Variabila studiată o reprezintă cheltuielile turistice efectuate de nerezidenți pentru sejurul petrecut în România.

Cheltuielile totale efectuate în timpul călătoriilor reprezintă totalul cheltuielilor de consum efectuate pe durata călătoriei și a șederii în România. Acestea cuprind:

— plăți către agențiile de turism;

— cazare plus masă, acolo unde este inclusă în prețul cazării;

— alimente și băuturi în restaurante, cafenele, baruri etc., inclusiv comerțul cu amănuntul;

— transport: costul călătoriei dus-întors în cadrul transportului public rutier, feroviar și maritim;

— utilizarea vehiculelor — costul benzinei sau al motorinei utilizate în timpul călătoriei, taxe de parcare, altele, de exemplu, închirierea vehiculelor;

— activități recreative, culturale și sportive: excursii cu ghid, activități sportive — închirierea de echipamente; activități culturale — taxe de intrare; divertisment și alte moduri de recreere — taxe de intrare;

— cumpărături: cheltuieli făcute anterior călătoriei pentru cumpărarea de articole utilizate în timpul deplasării;

— cumpărarea de articole pentru a fi consumate în timpul șederii la destinația călătoriei inclusiv alimente și băuturi; cumpărări de articole pentru a fi folosite după călătoria turistică — alimente și băuturi, cadouri și suveniruri etc.;

— alte cheltuieli: cheltuieli pentru congrese sau reuniuni — taxe de participare, programe și materiale, cărți, reviste legate de congres; asigurări; convorbiri telefonice; altele: taxe poștale, prelucrarea filmelor foto, comision de schimb valutar etc.

Din cheltuielile turistice se exclud: cumpărarea în scopuri comerciale, adică pentru revânzare, și cumpărăturile făcute în numele patronului, investițiile de capital sau tranzacțiile, cum ar fi achiziționarea de pământ, case, proprietăți, opere de artă și alte achiziții importante, chiar dacă acestea vor fi folosite în viitor în scopuri turistice; bani cash dați rudelor sau prietenilor în timpul unei călătorii și care nu reprezintă plata pentru bunuri sau servicii turistice, precum și donațiile făcute instituțiilor.

Chestionarul cercetării statistice

Chestionarul cercetării statistice este destinat completării de către nerezidenții cazați într-un eșantion reprezentativ de structuri de cazare turistică colective.

Chestionarul este structurat în două părți:

I. Un chestionar redus — o pagină, cuprinzând datele de identificare ale structurii de cazare turistică unde se desfășoară ancheta, care va fi completat astfel:

A. date de identificare a structurii de cazare turistică — de către direcțiile regionale de statistică/direcțiile județene de statistică (DRS/DJS), pentru următoarele date de identificare:

— persoana juridică de care aparține structura de cazare turistică — denumirea și codul unic de înregistrare;

— structura de cazare turistică — denumirea, codul de identificare statistică, tipul structurii de cazare turistică, localitatea și județul.

B. date care se completează de către structura de cazare turistică:

— numărul total de nerezidenți cazați în trimestrul de referință;

— numărul total de nerezidenți care au completat chestionarul în trimestrul de referință.

La începutul chestionarului se precizează trimestrul și anul pentru care se efectuează cercetarea statistică.

II. Un chestionar detaliat, care se va completa de către nerezidenții cazați în structura de cazare turistică și care cuprinde următoarele:

La începutul chestionarului se precizează un cod de identificare statistică și numărul de chestionar, precum și data completării chestionarului. Apoi urmează întrebările adresate nerezidenților:

1. **Data completării chestionarului** — se vor preciza ziua, luna, anul.

2. **Ați mai răspuns la un interviu similar la o altă structură de cazare turistică referitoare la acest sejur petrecut de dumneavoastră în România?**

În cazul în care nerezidentul completează căsuța DA, interviul este terminat.

În situația în care completează căsuța NU, se trece la întrebările următoare.

3. **Care este țara dumneavoastră de domiciliu?**

Se va nominaliza țara de domiciliu, iar codificarea se va face de către direcțiile regionale de statistică/direcțiile județene de statistică, conform codurilor prevăzute în nomenclatorul de țări.

4. **Care este naționalitatea dumneavoastră?**

Se va nominaliza țara, iar codul se va completa de către direcțiile regionale de statistică/direcțiile județene de statistică, conform codurilor prevăzute în nomenclatorul de țări.

5. **Cine a organizat călătoria dumneavoastră?**

Se bifează o singură variantă:

— o agenție de turism/tour operator;

— dumneavoastră personal;

— altele — sindicat etc.;

— atât agenția de turism, cât și dumneavoastră personal.

6. **Câte zile preconizați să petreceți în România?**

Sunteți însoțit în această călătorie de alte persoane — soț/soție, copii, rude etc. — și pentru care aveți un buget comun de cheltuieli? Dacă DA, completați numărul de persoane.

7. **Vă rugăm să repartizați — estimați — cheltuielile ocazionate de sejurul în România — inclusiv cele făcute în țara de rezidență.**

Estimarea se va face în valuta preferată de dumneavoastră în cifre întregi, fără zecimale.

Alegeți valuta: EURO, USD sau altă valută, care va fi menționată — codificarea acesteia se va face de către statisticianul direcțiilor regionale de statistică/direcțiilor județene de statistică.

7.1. Cazare cu mic dejun

7.2. Cazare cu demipensiune

7.3. Cazare „All inclusive”

7.4. Numai pentru cazare

7.5. Cheltuieli pentru consumațiile în restaurant, baruri și cafenele

7.6. Cheltuieli pentru transportul feroviar în interiorul țării

7.7. Cheltuieli pentru transportul rutier în interiorul țării — inclusiv transportul public, exclusiv închiriere autoturisme sau alte mijloace de transport, transport pe cablu

7.8. Cheltuieli pentru închirierea de autoturisme sau alte mijloace de transport pentru deplasarea prin România

7.9. Cheltuieli pentru transportul aerian în interiorul țării

7.10. Cheltuielile pentru transportul naval — croaziere pe Dunăre, croaziere în Delta

7.11. Cheltuieli pentru cumpărarea alimentelor, băuturilor, țigărilor din comerțul cu amănuntul

7.12. Cheltuieli pentru cumpărarea de îmbrăcăminte, încălțăminte

7.13. Cheltuieli pentru cumpărarea de cadouri, suveniruri

7.14. Cheltuieli pentru spectacole, filme, teatru

7.15. Cheltuieli pentru bilete de intrare în muzee, obiective turistice, grădini zoologice/botanice

7.16. Cheltuieli pentru practicarea diferitelor sporturi

7.17. Cheltuieli pentru accesul în parcurile de distracții, târguri, cazinouri, săli de jocuri electronice

7.18. Cheltuieli pentru închirierea de echipamente sportive și de agrement

7.19. Cheltuieli pentru sănătate și îngrijiri medicale

7.20. Cheltuieli pentru servicii de cosmetică, coafor, frizerie și alte servicii de înfrumusețare

7.21. Alte cheltuieli: reuniuni, congrese, convorbiri telefonice, taxe poștale, prelucrarea filme foto etc.

Total cheltuieli:

8. **Menționați — marcați — care dintre cheltuielile de mai sus au fost plătite în țara dumneavoastră de rezidență înainte de a sosi în România:** 7.1; 7.2; 7.3; 7.4; 7.5; 7.6; 7.7; 7.8; 7.9; 7.10; 7.19.

9. **Care este principala modalitate de plată pe care o utilizați?**

Se va exprima în procente:

— cash; credit card; totalul trebuie să fie 100,0.

10. **Care este principalul mijloc de transport utilizat de dumneavoastră pentru a sosi în România?**

Se va marca un singur mijloc de transport din următoarele:

— avion;

— autoturisme proprii;

— autocar, autobuz;

— tren;

— ambarcațiuni fluviale/maritime;

— altele: autoturisme, motociclete etc.

11. **Care a fost principalul motiv pentru care v-ați deplasat în România?**

Se va marca un singur motiv, dintre următoarele:

— afaceri;

— congrese, conferințe, cursuri;

— participare la târguri, expoziții;

— vacanțe;

— cumpărături;

— evenimente culturale, sportive;

— vizitarea prietenilor și rudelor;

— tratament medical;

— religie/pelerinaj;

— tranzit;

— alte activități — specificați.

Având în vedere faptul că acest chestionar statistic urmează a fi completat de către persoane care, de obicei, nu cunosc limba română, el a fost tradus în mai multe limbi străine. Astfel, chestionarul a fost tradus în engleză, germană, italiană, franceză, spaniolă, rusă și maghiară.

2.4. Metodele de calcul al principalilor indicatori

Cercetarea statistică referitoare la cheltuielile nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică colective urmărește obținerea de informații referitoare la sumele de bani cheltuite de nerezidenți pentru sejurul în România — inclusiv cele făcute în țara de rezidență.

Pentru a calcula în RON suma de bani plătită în altă valută — S_r , pentru sejurul în România — întrebarea 7, se va avea în vedere cursul mediu lunar de schimb al valutei utilizate, comunicat de Banca Națională a României pentru luna în care se culeg datele pe teren.

Metoda de calcul constă în înmulțirea sumei în valută — S_v — cu cursul de revenire — C_r :

$$S_r = S_v \times C_r,$$

unde: S_r = suma în RON;

S_v = suma în valută;

C_r = cursul de revenire.

În vederea obținerii sumelor de bani în RON cheltuite de nerezidenți pe tipuri de cheltuieli se va utiliza formula:

$$S_{r_i} = S_v \times C_r,$$

unde: S_{r_i} = suma în RON pentru fiecare tip de cheltuială;

$i = 1, \dots, 21$;

S_v = suma în valută;

C_r = cursul de revenire.

3. Eșantionul cercetării statistice

3.1. Baza de sondaj

Pentru stabilirea bazei de sondaj se cunoșteau informațiile din anchete asupra frecvențelor structurilor de primire turistică cu funcțiuni de cazare din anul anterior culegerii datelor — 2007.

Se cunoșteau următoarele:

- din totalul structurilor de cazare, 2.103 structuri au cazat peste 1,5 milioane turiști străini în anul 2007;
- naționalitatea turiștilor.

Eșantionul stabilit este de tip cut-off cu cercetarea exhaustivă a structurilor selectate peste prag.

Au fost selectate:

— structurile de cazare care au avut peste 950 de turiști străini în anul 2007;

— pensiunile rurale cu peste 40 de turiști străini;

— s-au exclus spațiile de cazare pe nave.

Gradul de acoperire al unităților selectate în eșantion a fost:

- după numărul structurilor de cazare turistică — 18,64%;
- după numărul turiștilor străini cazați — 82,78%.

3.2. Planul de sondaj

Pentru repartizarea numărului total de chestionare pe județ/structuri de cazare colective/limbi străine s-a procedat în felul următor:

a) s-a calculat ponderea județului după numărul total de turiști străini cazați în anul 2007;

b) s-a aplicat această pondere la numărul total de chestionare pentru a obține numărul anual de chestionare/județ;

c) s-a calculat ponderea fiecărui trimestru în an pentru a putea împărți numărul rezultat anterior pe trimestre;

d) pentru repartiția chestionarelor în limbile străine menționate mai sus s-au asimilat țările de rezidență la limbile străine în care a fost tradus chestionarul și s-a calculat ponderea fiecărei limbi străine pe județ/trimestru.

4. Organizarea culegerii și prelucrarea datelor

4.1. Metoda de înregistrare

Culegerea datelor pe teren se va face cu ajutorul recepționarilor care lucrează în structurile de cazare turistică. Aceștia vor fi plătiți conform normei de chestionare completate ce se va stabili pentru fiecare recepționar.

În momentul sosirii nerezidenților la structura de cazare turistică colectivă, după ce se înregistrează la recepție, aceștia sunt rugați de către recepționar să completeze chestionarul referitor la cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică colective (ACNER), cu rugămintea de a avea amabilitatea de a-l completa până la sfârșitul sejurului petrecut în structura de cazare.

Metoda de completare a chestionarului va fi autoînregistrarea, nerezidentului fiindu-i înmănat un chestionar tradus în limba străină pe care o preferă.

4.2. Perioada de referință și de înregistrare

Perioada de referință pentru care se înregistrează datele statistice este trimestrul.

Perioadele de înregistrare sunt următoarele:

- a) martie pentru trimestrul I;
- b) iunie pentru trimestrul II;
- c) august pentru trimestrul III;
- d) decembrie pentru trimestrul IV.

4.3. Prelucrarea datelor

Eșantionul cuprinzând structurile de cazare turistică este stabilit de Institutul Național de Statistică și este apoi transmis direcțiilor regionale de statistică/direcțiilor județene de statistică. Responsabilul de anchetă completează partea care îi revine din chestionarele restrânse pe care apoi le distribuie la structurile de cazare din eșantion. La termenul stabilit prin programul anchetei, chestionarele completate sunt predate responsabilului de anchetă de la DRS/DJS.

Acestea vor fi introduse pe calculator și apoi validate, utilizând programele informatice primite de la Institutul Național de Statistică. După realizarea acestor operațiuni, datele la nivel de chestionar vor fi transmise la Institutul Național de Statistică, unde se va face extinderea lor și se va realiza o publicație statistică.

5. Prezentarea și utilizarea rezultatelor cercetării statistice

5.1. Principalii indicatori utilizați

Principalul indicator îl reprezintă numărul de nerezidenți cazați în structurile de cazare turistică colective, pe țări de rezidență, mijlocul de transport utilizat pentru a sosi în România, motivul călătoriei în România, precum și cheltuielile preconizate a se efectua în timpul sejurului în România, defalcate pe tipuri de cheltuieli.

5.2. Forme de prezentare a rezultatelor

Datele statistice rezultate din cercetarea statistică referitoare la cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică colective se diseminează în publicațiile stabilite anual prin Programul statistic anual.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind aprobarea înființării Comisiei naționale pentru elaborarea ghidurilor de practică medicală și a responsabililor pentru acestea**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de sănătate publică, asistență medicală și programe nr. I.B. 2.315 din 6 martie 2009,

în temeiul art. 7 alin. (4) și art. 15 din Hotărârea Guvernului nr. 1.718/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă înființarea Comisiei naționale pentru elaborarea ghidurilor de practică medicală pentru următoarele afecțiuni:

1. cerebrovasculare;
2. cardiopatia ischemică;
3. infarctul miocardic;
4. hipertensiune arterială;
5. bolile pulmonare cronice;
6. cancerul de col;
7. cancerul de sân;
8. cancerul de prostată;
9. cancerul de colon;
10. diabetul zaharat.

Art. 2. — În vederea elaborării ghidurilor de practică medicală pentru afecțiunile prevăzute la art. 1 se numesc următorii responsabili:

1. cerebrovasculare — prof. dr. Ovidiu Bajenaru;
2. cardiopatia ischemică — prof. dr. Dragoș Vinereanu;
3. infarctul miocardic — prof. dr. Dragoș Vinereanu;
4. hipertensiune arterială — prof. dr. Dragoș Vinereanu;
5. bolile pulmonare cronice — prof. dr. Miron Bogdan;
6. cancerul de col — prof. dr. Rodica Anghel;
7. cancerul de sân — prof. dr. Rodica Anghel;
8. cancerul de prostată — prof. dr. Ionel Sinescu;
9. cancerul de colon — prof. dr. Irinel Popescu;

10. diabetul zaharat — prof. dr. Constantin Ionescu-Târgoviște.

Art. 3. — (1) Pentru elaborarea ghidurilor de practică medicală, comisia națională prevăzută la art. 1 va colabora cu experți desemnați de Colegiul Medicilor din România în acest scop.

(2) Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar București va coordona activitatea de dezvoltare a ghidurilor de practică medicală, asigurând suportul logistic și metodologic necesar.

(3) Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar București asigură publicarea în format electronic a ghidurilor de practică medicală elaborate până la data de 30 iunie 2009.

Art. 4. — Pentru realizarea activităților prevăzute, Ministerul Sănătății încheie contracte, în condițiile prevăzute de lege, cu Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar București, unitate aflată în coordonarea Ministerului Sănătății.

Art. 5. — Persoanele desemnate pentru elaborarea ghidurilor, Colegiul Medicilor din România și Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ion Bazac

București, 6 martie 2009.
Nr. 276.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 36

din 22 septembrie 2008

Dosar nr. 19/2008

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind incidența legii de grațiere în cazul pedepselor aplicate pentru fapte a căror încadrare juridică în infracțiuni a evoluat în timp, respectiv în cazul infracțiunilor la regimul vamal, prevăzute în art. 72 și 73 din Legea nr. 30/1978, iar, ulterior, în art. 175—181 din Legea nr. 141/1997.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 81 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Gabriela Scutea, adjunct al procurorului general.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul că dispozițiile Legii nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni nu sunt aplicabile pedepselor stabilite, în condițiile art. 13 din Codul penal, pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă în reglementarea dată prin Legea nr. 30/1978.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

Instanțele judecătorești nu au un punct de vedere unitar cu privire la aplicabilitatea dispozițiilor Legii nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, stabilite în cazul infracțiunilor la regimul vamal prevăzute în art. 72 și 73 din Legea nr. 30/1978, respectiv în art. 175—181 din Legea nr. 141/1997.

Astfel, unele instanțe au considerat că dispozițiile Legii nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni sunt aplicabile și în cazul pedepselor stabilite, în condițiile art. 13 din Codul penal, pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă în reglementarea Legii nr. 30/1978.

S-a argumentat în acest sens că, în asemenea cauze, pedepsele aplicate în condițiile art. 13 din Codul penal pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă în reglementarea Legii nr. 30/1978 trebuie constatate grațiate în baza Legii nr. 543/2002, deoarece infracțiunile prevăzute de art. 72 și 73 din Legea nr. 30/1978 nu sunt exceptate expres de la grațiere.

S-a mai relevat că în cadrul dispozițiilor Legii nr. 543/2002 legiuitorul a indicat în mod expres infracțiunile exceptate de la grațiere, incluzând și infracțiuni săvârșite în perioade când legea penală în vigoare reglementa în redactări diferite conținutul constitutiv al acestora, ca în cazul furtului calificat.

Alte instanțe, dimpotrivă, au considerat că pentru infracțiunile de contrabandă prevăzute de art. 72 și 73 din Legea nr. 30/1978, reținute în condițiile aplicării art. 13 din Codul penal, nu sunt incidente dispozițiile Legii nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

În adevăr, actele de clemență, inclusiv cele de grațiere, se aplică în cazul pedepselor stabilite pentru unele infracțiuni, respectiv sancțiuni, și exclud pe altele.

Prima categorie (aceea a infracțiunilor/sancțiunilor cărora le este incident actul de clemență) a fost denumită lista pozitivă sau obiectul pozitiv, iar cea de-a doua categorie, aceea a excepțiilor de la beneficiul clemenței, reprezintă obiectul negativ.

Astfel, Legea nr. 30/1978 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal, cu modificările și completările ulterioare, lege care, la rândul ei, a fost abrogată de art. 288 din Legea nr. 86/2006.

Or, este de observat că infracțiunea de contrabandă a fost exceptată de la grațiere, atât prin Legea nr. 137/1997, cât și prin Legea nr. 543/2002.

Astfel, Legea de grațiere nr. 137/1997 a exceptat de la grațiere infracțiunile de contrabandă prevăzute de art. 72 și 73 din Legea nr. 30/1978 — Codul vamal al României, iar Legea de grațiere nr. 543/2002 exceptează și aceasta de la grațiere infracțiunile de contrabandă prevăzute în art. 175—181 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României.

Așa fiind, din textele de lege arătate rezultă voința neîndoieșnică a legiuitorului de a excepta de la grațiere aceste infracțiuni, indiferent dacă ele sunt încadrate în dispozițiile legale anterioare sau în noua reglementare.

În fine, în legătură cu succesiunea decretelor de grațiere, nu este aplicabilă legea penală mai favorabilă în momentul judecării, atâta vreme cât ambele legi exceptează de la grațiere infracțiunile de contrabandă cuprinse în textele de lege care au intervenit succesiv.

Prin cele două acte normative, care s-au succedat în timp, au fost instituite norme cu privire la regimul vamal al României și, chiar dacă Legea nr. 30/1978 a fost abrogată prin art. 191 din Legea nr. 141/1997, iar dispozițiile de incriminare din vechea lege au fost preluate de legea abrogatoare, în realitate nu a avut loc o dezincriminare, ci numai o schimbare a sediului de incriminare.

În atare condiții, diferențele de incriminare existente între cele două coduri vamale succesive (cu excepția cuantumului sau naturii sancțiunii) nu reprezintă noi incriminări.

Împrejurarea că în reglementarea excepțiilor de la grațiere se fac referiri la legi penale în vigoare nu poate duce la concluzia că pedeapsa aplicată în condițiile art. 13 din Codul penal pentru infracțiunile de contrabandă, în baza Codului vamal anterior, ar fi grațiată, întrucât tehnica legislativă impune menționarea în cadrul excepțiilor numai a normei penale active, iar incriminarea

aceleiași fapte se regăsește și în actul normativ ce a înlocuit legea veche, respectiv în Legea nr. 141/1997.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu referire la art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că

dispozițiile Legii nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni nu sunt aplicabile pedepselor stabilite pentru infracțiunile privind regimul vamal prevăzute de art. 72 și 73 din Legea nr. 30/1978, cu aplicarea art. 13 din Codul penal.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilesc că:

Dispozițiile Legii nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni nu sunt aplicabile pedepselor stabilite pentru infracțiunile privind regimul vamal prevăzute de art. 72 și 73 din Legea nr. 30/1978, cu aplicarea art. 13 din Codul penal.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 22 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 37

din 22 septembrie 2008

Dosar nr. 20/2008

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind raportul dintre infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului prevăzută de art. 306 din Codul penal și infracțiunile de lovire sau alte violențe, de vătămare corporală și de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute în art. 180, 181 și 189 din același cod, sub aspectul încadrării lor juridice în unul sau mai multe dintre textele de lege menționate.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 81 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Gabriela Scutea, adjunct al procurorului general.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul de a se stabili că faptele părintelui sau persoanei căreia minorul i-a fost încredințat spre creștere și educare, de exercitare a unor acte de violență sau de lipsire de libertate împotriva acestuia, săvârșite cu scopul de a-i produce suferințe ori vătămări fizice sau morale, întrunesc, după caz, elementele constitutive ale infracțiunilor de lovire sau alte violențe, de vătămare corporală sau lipsire de libertate în mod ilegal, în concurs ideal cu infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului prevăzută de art. 306 din Codul penal.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești nu există un punct de vedere unitar privind raportul dintre infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului prevăzută de art. 306 din Codul penal și infracțiunile de lovire sau alte violențe, de vătămare corporală și de lipsire de libertate, sub aspectul încadrării lor juridice în unul sau mai multe dintre textele de lege menționate.

Astfel, unele instanțe au considerat că faptele de lovire sau alte violențe, de vătămare corporală ori de lipsire de libertate în

mod ilegal săvârșite împotriva minorului constituie numai infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului prevăzută de art. 306 din Codul penal.

S-a apreciat că această încadrare juridică se impune întrucât infracțiunile de lovire sau alte violențe ori de vătămare corporală sau de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art. 180, 181 și 189 din Codul penal, sunt absorbite în infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului prevăzută de art. 306 din Codul penal, atât în cazul în care fapta de lovire a fost singulară și a produs leziuni ce au necesitat îngrijiri medicale pentru vindecare ori agresiunea fizică și/sau lipsirea de libertate au avut

repetabilitate și au produs leziuni ce au necesitat îngrijiri medicale pentru vindecare, cât și în cazul în care faptele de lovire au avut caracter continuat, iar urmările acestora au fost sau nu consemnate și evaluate prin acte medico-legale.

Alte instanțe, dimpotrivă, au considerat că în astfel de cazuri faptele menționate constituie infracțiuni distincte, în concurs ideal cu infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului prevăzută de art. 306 din Codul penal.

În motivarea acestui punct de vedere s-a apreciat că infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului nu constituie o complexitate naturală sau juridică, al cărei element obiectiv să absoarbă, ca circumstanță sau component material, faptele de lovire, vătămare sau lipsire de libertate prevăzute de art. 180, 181 și 189 din Codul penal.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect prevederile legii.

Prin art. 306 din Codul penal se prevede că „punerea în primejdie gravă prin măsuri sau tratamente de orice fel a dezvoltării fizice, intelectuale sau morale a minorului, de către părinți sau de către orice persoană căreia minorul i-a fost încredințat spre creștere și educare, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi”.

Fiind inclusă în cap. I din titlul IX al Părții speciale din Codul penal, intitulat „Infracțiuni contra familiei”, obiectul juridic special principal al acestei infracțiuni îl constituie relațiile sociale referitoare la familie și protecția în cadrul ei a minorului a cărui formare, educare și creștere fizică și morală sunt strâns legate și condiționate de grija față de el, de responsabilitatea și afecțiunea persoanelor obligate în acest sens.

În aceste condiții, obiectul juridic special secundar al infracțiunii prevăzute în art. 306 din Codul penal constă în relațiile sociale referitoare la integritatea corporală sau sănătatea fizică ori morală a minorului.

La rândul său, elementul material specific laturii obiective cuprins în norma de incriminare este desemnat prin sintagma „măsuri sau tratamente de orice fel”.

De aceea, denumirea infracțiunii prin expresia „rele tratamente aplicate minorului” nu poate conduce la concluzia că elementul ei obiectiv ar impune cu necesitate repetabilitatea/multitudinea faptelor, întrucât chiar și o singură faptă poate să genereze aceeași urmă juridică și să îmbrace astfel forma de infracțiune instantanee.

Pe de altă parte, latura subiectivă a acestei infracțiuni se caracterizează totdeauna prin intenție (directă sau indirectă), deoarece chiar din definiție reiese că subiectul activ (calificat) trebuie să aibă reprezentarea tuturor consecințelor imediate sau pe termen lung ale acțiunii sale.

Infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului este și o infracțiune de pericol, ce se consumă în momentul în care s-a realizat al doilea element al laturii sale obiective care coincide cu acțiunea ce pune în primejdie gravă sănătatea fizică sau psihică a minorului.

În această privință este de observat că elementul material al infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului poate consta, de regulă, în acțiuni care constituie și elementul material al altor infracțiuni, printre care cele mai frecvent întâlnite sunt: lovirea sau alte violențe, vătămarea corporală și lipsirea de libertate în mod ilegal.

Prin urmare, se impune să fie analizat conținutul constitutiv al infracțiunilor prevăzute de art. 180, 181 și 189 din Codul penal comparativ cu cel al infracțiunii prevăzute în art. 306 din același cod.

În acest sens, obiectul juridic special reprezintă un prim element de diferențiere, care în cazul infracțiunilor contra persoanei sau libertății constă în relațiile sociale ce ocrotesc persoanele împotriva faptelor care cauzează suferințe fizice sau vătămări corporale ori îi afectează sănătatea sau libertatea, iar în cazul infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului acest obiect îl reprezintă relațiile sociale ce apără familia și implică grija față de dezvoltarea fizică, psihică, intelectuală și morală a minorului.

Diferența este semnificativă și sub aspectul elementului material și al urmării juridice imediate.

Astfel, elementul material al infracțiunilor contra persoanei sau libertății este cuprins, de regulă, în cel al infracțiunii prevăzute de art. 306 din Codul penal, însă fără a-l epuiza, în cazul acestei din urmă infracțiuni câmpul său de acțiune putând fi mai larg.

Totodată, în timp ce infracțiunile contra persoanei sau libertății sunt infracțiuni de rezultat, care au ca urmare imediată cauzarea de suferințe fizice ori vătămări corporale sau ale sănătății, infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului este o infracțiune de pericol, constând în punerea în primejdie gravă a dezvoltării fizice, intelectuale sau morale a minorului.

Un alt element de diferențiere este cel care privește sfera subiecților infracțiunii. Sub acest aspect, cu excepția situațiilor reglementate în art. 180 alin. 11 și art. 181 alin. 11 din Codul penal, infracțiunile de lovire sau alte violențe și de vătămare corporală pot fi săvârșite de către orice persoană care are capacitatea juridică de a răspunde penal, în timp ce în cazul infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului poate fi subiect activ numai persoana care are calitatea de părinte firesc ori adoptiv sau persoana căreia i-a fost încredințat minorul spre creștere și educare, iar subiect pasiv nu poate fi decât o persoană care are statut legal de minor.

În fine, nu există echivalență nici între factorii elementului subiectiv, deoarece infracțiunile contra persoanei sau libertății sunt săvârșite cu intenția (directă sau indirectă) de a produce suferințe fizice ori vătămări corporale sau ale sănătății, respectiv lipsirea de libertate, în timp ce în cazul infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului făptuitorul prevede și urmărește sau acceptă însăși punerea în primejdie gravă a întregului organism al minorului sub componenta sa fizică ori mintală.

Mai este de observat că, spre deosebire de infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului, la infracțiunile de lovire sau alte violențe și vătămare corporală acțiunea penală se pune în mișcare, în principiu, la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, împăcarea părților înlăturând răspunderea penală în toate cazurile (art. 180 alin. 3 și 4 și art. 181 alin. 2 și 3 din Codul penal), iar infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal se urmărește din oficiu și este sancționată chiar dacă a rămas în faza de tentativă.

Prin urmare, din compararea conținutului lor specific rezultă că infracțiunile de rele tratamente aplicate minorului și cele prevăzute de art. 180, 181 și 189 din Codul penal cuprind elemente esențiale care le particularizează și autonomizează, astfel încât este exclusă absorbția acestora în infracțiunea prevăzută de art. 306 din același cod.

În consecință, în temeiul art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și ale art. 4142 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că faptele părintelui sau persoanei căreia minorul i-a fost încredințat spre creștere și educare, prin care, abuzând de autoritatea pe care o au, exercită asupra sa acte de violență sau de lipsire de libertate cu

intenția de a-i produce suferințe ori vătămări fizice sau morale, sau lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art. 180, 181 care îi pun în primejdie gravă dezvoltarea fizică, intelectuală sau și, respectiv, 189 din Codul penal, în concurs ideal cu morală, întrunesc, după caz, elementele constitutive ale infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului prevăzută de art. 306 din același cod.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În interpretarea dispozițiilor art. 306 din Codul penal stabilesc că:

Infracțiunile de lovire sau alte violențe prevăzute de art. 180 din Codul penal, vătămare corporală prevăzută de art. 181 din Codul penal și lipsire de libertate în mod ilegal prevăzută de art. 189 din Codul penal, după caz, se vor reține în concurs ideal cu infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului, în cazul faptei părintelui sau persoanei căreia minorul i-a fost încredințat spre creștere și educare, care abuzează de autoritatea sa și, contrar intereselor minorului, exercită acte de violență sau lipsire de libertate împotriva acestuia, cu intenția de a-i produce suferințe, vătămări fizice sau morale, și care au pus în primejdie gravă dezvoltarea fizică, intelectuală sau morală a minorului.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 22 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

